

ЧИКА ФЈОДОР, ПАС И МАЧАК

Аутор књиге «Чика Фјодор, пас и мачак» је Едуард Успенски, рођен 22. децембра 1937. године. Његове књиге су преведене на више од 20 језика.

Главни лик ове приче је дечак који је толико самосталан да су га назвали чика Фјодор. Једног дана, док је чика Фјодор шетао, срео је мачка који уме да прича. Увео га је у кућу, а мачак му је испричао да је научио причати док је живео са професором који проучава језик животиња. Увече, када су чика Фјодорови родитељи дошли кући, мама је одмах схватила да је мачак у кући и рекла да мора изаћи. Тата је рекао да то није проблем. Али мама се није сложила и рекла му је да бира између ње и мачка. Наравно, он је изабрао њу. Те вечери је чика Фјодор спремио своје ствари. Ујутро, он и његов мачак су сели на воз и кренули у село Јогуртовац. Успут су мачку смислили презиме Морнаревић, зато што воли море, али се плаши воде. Када су стигли у село, пришао им је пас Шарик. Примили су га да живи с њима, што Морнаревићу није било драго, али се навикао. Шарик им је рекао да је живео са професором који проучава језик животиња, па је Морнаревић рекао да је то сигурно његов професор. Чика Фјодор је предложио да се раздвоје и пронађу кућу која им се највише свиђа. Кад су се поново састали, испоставило се да им се свима свиђа иста кућа, па су се уселили у њу. После је дошао поштар Пећкин. Када је чуо пса и мачка како причају, он је полудео. Једног дана чика Фјодор, мачак и пас су схватили да немају новца и кренули су у потрагу за закопаним благом. Пронашли су пун ковчег блага, па су купили трактор, сунце и фотоапарат. Чак су ишли и код фризера. Купили су и једну размажену краву, која је касније добила теле.

За то време чика Фјодорови родитељи су туговали за њим и препирали се ко је крив што је чика Фјодор нестао. Написали су пуно писама у којем траже чика Фјодора, а једно писмо је примио и поштар Пећкин, који их је обавесто где се дечак налази. Одмах су отпутовали у село Јогуртовац. У кући су затекли чика Фјодора, који се разболео, јер се није обукао док истрчавао из куће и уплашеног Морнаревића и Шарика, јер нису знали како да му помогну. Сви су одахнули, јер су знали да ће сада бити све у реду. Када је оздравио, он се вратио кући, а Морнаревић и Шарик су морали остати да чувају краву и њено теле. Али чика Фјодор ће их редовно посећивати.

У овој књизи, аутор опомиње родитеље да се требају више времена играти са децом и водити их у природу. Али, опомиње и децу да морају разумети и родитеље, јер деца, колико год била самостална, не могу сама живети.

